

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5999/2025
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Паић, адвокат из ..., ББ и ВВ обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Војка Димић, адвокат из ..., против тужене Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Београда, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2037/24 од 20.06.2024. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2037/24 од 20.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2037/24 од 20.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 58688/20 од 25.10.2023. године у ставовима првом, другом и трећем изреке, којима је због немогућности испуњења раскинут уговор од 31.08.2010. године закључен између парничних странака о регулисању међусобних обавеза у вези накнаде за уређивање грађевинског земљишта за доградњу, надзиђивање и реконструкцију постојећих приземних објеката у Улици ... на кат.парц. .. КО Савски венац, којим се формира пословно-стамбени објекат спратности ПО+П+1, општина Савски венац у Београду и обавезана тужена да тужиљи АА на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 102.850,00 динара, а тужиоцима ББ и ВВ 63.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба тужиље АА у овој правној ствари је поднета 30.11.2020. године, у којој је као вредност предмета наведено 4.359.044,05 динара (што према средњем курсу Народне банке Србије представља динарску противвредност 37.072,31 евра). У поднеску тужиље АА од 18.03.2022. године, којим су на страни тужиоца означени и ББ и ВВ, као вредност предмета спора наведено је 450.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења и проширења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**